РЕШЕНИЕ НА СЪДА (първи състав)

2 декември 2010 година *

По дело C-153/09

с предмет преюдициално запитване, отправено на основание член 234 ЕО от Verwaltungsgericht Schwerin (Германия) с акт от 3 февруари 2009 г., постъпил в Съда на 4 май 2009 г., в рамките на производство по дело

Agrargut Bäbelin GmbH & Co. KG

срещу

Amt für Landwirtschaft Bützow,

СЪДЪТ (първи състав),

състоящ се от: г-н A. Tizzano, председател на състав, г-н J.-J. Kasel, г-н A. Borg Barthet (докладчик), г-н E. Levits и г-н M. Safjan, съдии,

* Език на производството: немски.

генерален адвокат: г-н J. Mazák,
секретар: г-н A. Calot Escobar,

като има предвид становищата, представени:

— за Agrargut Bäbelin GmbH & Co. KG, от адв. J. Booth, Rechtsanwalt,

— за гръцкото правителство, от г-н I. Chalkias и г-жа K. Marinou, в качеството на представители,

— за Европейската комисия, от г-н G. von Rintelen и г-жа F. Clotuche-Duvieusart, в качеството на представители,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 2 септември 2010 г.,

постанови настоящото

Решение

1 Преюдициалното запитване се отнася до тълкуването на член 54, параграф 6 от Регламент (ЕО) № 1782/2003 на Съвета от 29 септември 2003 година относно установяване на общи правила за схеми за директно подпомагане в

рамките на Общата селскостопанска политика и за установяване на някои схеми за подпомагане на земеделски производители и за изменение на Регламенти (ЕИО) № 2019/93, (ЕО) № 1452/2001, (ЕО) № 1453/2001, (ЕО) № 1454/2001, (ЕО) № 1868/94, (ЕО) № 1251/1999, (ЕО) № 1254/1999, (ЕО) № 1673/2000, (ЕИО) № 2358/71 и (ЕО) № 2529/2001 (ОВ L 270, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 49, стр. 177), изменен с Регламент (ЕО) № 319/2006 на Съвета от 20 февруари 2006 година (ОВ L 58, стр. 32; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 70, стр. 108, наричан по-нататък „Регламент № 1782/2003“), както и на член 50, параграф 4 и член 51, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 796/2004 на Комисията от 21 април 2004 година за определяне на подробни правила за прилагане на интегрираната система за администриране и контрол, кръстосано спазване и модулация, предвидени в Регламент (ЕО) № 1782/2003 (ОВ L 141, стр. 18; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 56, стр. 210), изменен с Регламент (ЕО) № 659/2006 на Комисията от 27 април 2006 година (ОВ L 116, стр. 20; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 71, стр. 217, наричан по-нататък „Регламент № 796/2004“).

2 Запитването е отправено в рамките на спор между Agrargut Bäbelin GmbH & Co. KG (наричано по-нататък „Agrargut“) и Amt für Landwirtschaft Bützow (Земеделска служба — Bützow, наричана по-нататък „Amt“) относно определянето на размера на помощта, която следва да се предостави на Agrargut за 2006 г. въз основа на схемата на единно плащане.

Правна уредба

Регламент № 1782/2003

3 В контекста на реформата на общата селскостопанска политика Съветът на Европейския съюз приема Регламент № 1782/2003, който установява общи правила в областта на преките плащания по схемите за подпомагане в рамките на тази обща селскостопанска политика, както и по някои схеми за подпомагане на земеделски производители.

4 По-конкретно Регламент № 1782/2003 въвежда схема за подпомагане на доходите на земеделските производители. В член 1, второ тире от Регламента тази схема е определена като „схема на единно плащане“. Тя е уредена в дял III от Регламента.

5 Съгласно съображение 32 от Регламента:

„С цел да се запази положителният ефект по отношение контрола на предлагането, който произтича от изоставянето на земи под угар, като в същото време се засилва и положителният ефект [за] опазването на околната среда по силата на новата схема за подпомагане, условията за изоставянето на земи под угар за обработваемите земи следва да се запаз[ят]“.

6 Член 36, параграф 1 от Регламента предвижда:

„Помощ по схемата на единно плащане се изплаща по силата на правата на плащания, определени в глава 3, заедно с равен брой хектари, даващи право на помощ, определени в член 44, параграф 2“.

7 Съгласно член 44, параграф 1 и параграф 2, първа алинея от Регламент № 1782/2003:

„1. Всички права на плащане, свързани с хектари, [даващи право на плащане,] дават право на плащане на сумата, определена съгласно правото на плащане.

2. „Хектар, даващ право на помощ“ означава всякакъв вид селскостопанска площ в стопанството, заета от обработваема земя и постоянни пасища, освен площите, засадени с многогодишни култури, гори или които се използват за неселскостопански дейности“.

8 Член 46, параграф 2, първа алинея от посочения регламент гласи:

„Правата на плащане могат да се прехвърлят по силата на продажба или всякакво друго безусловно прехвърляне заедно със земята или отделно от земята. И обратното, отдаване под аренда или други подобни видове прехвърляне се позволяват само ако правата на плащане са придружени от прехвърлянето на еквивалентен брой хектари, даващи право на помощ“.

9 В дял III от Регламент № 1782/2003, раздел 2 от глава 4 е озаглавен „Права на земи под угар“. Съгласно член 57 от Регламента останалите разпоредби от дял III се прилагат спрямо тези права, освен ако в посочения раздел не се предвижда друго.

10 Член 53 Регламент № 1782/2003, озаглавен „Определяне на права на земи под угар“, предвижда:

„1. Чрез дерогация от членове 37 и 43 от настоящия регламент, когато през референтния период даден земеделски производител е задължен да изостави част от земите в стопанството си под угар по силата на член 6, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 1251/1999, сумата на средната аритметична стойност за трите години, съответстваща на задължителното плащане за земи под угар, изчислено и коригирано в съответствие с приложение VII, и средният брой хектари,

задължително под угар за трите години, не се включват при определянето на правата, посочени в член 43 на настоящия регламент.

2. В случая, посочен в параграф 1, земеделският производител получава право на плащане на хектар (наричано по-нататък „право на земи под угар“), което се изчислява, като се раздели сумата на средната аритметична стойност за трите години на […] плащане[то] за земи под угар на броя на хектарите под угар за трите години, както е посочено в параграф 1.

Общият брой на правата на земи под угар се равнява на средния брой хектари за задължителните земи под угар“.

11 Съгласно член 54 от Регламент № 1782/2003, озаглавен „[Упражняване] на правата на земи под угар“:

„1. Всички права за земи под угар, свързани с хектари с право на помощ за земи под угар, дават право на получаване на сумата, определена в правата за земи под угар.

2. По изключение от член 44, параграф 2, „хектар, даващ право на помощи при земи под угар“ означава всякакъв вид селскостопанска площ на стопанството, която е заета от обработваема земя, с изключение на площите, които към момента, посочен в молбите за помощи на базата на площи за 2003 г. са били заети с трайни насаждения, гори или са били използвани за неселскостопански дейности, или са били постоянни пасища. […]

[…]

3. Земеделските производители оставят под угар хектарите с право на земи под угар.

[…]

5. Държавите членки, при условия, които следва да бъдат определени в съответствие с процедурата установена в член 144, параграф 2, могат да поискат изключение от първата алинея на параграф 2 на настоящия член, при условие че вземат мерки да предотвратят всяко значително увеличение на общата селскостопанска площ с право на оставяне под угар.

6. Чрез дерогация от член 36, параграф 1 и член 44, параграф 1, правата за земи под угар се предявяват преди всички други права.

7. Задължението за земи под угар продължава да се прилага за права за земи под угар, които са прехвърлени“.

12 Член 56, параграф 1 от посочения регламент, озаглавен „Използване на земите под угар“, предвижда:

„Оставената под угар земя се поддържа в добро селскостопанско и екологично състояние, както е предвидено в член 5.

Без да се засяга член 55, оставената под угар земя не се използва за селскостопански цели и на нея не се произвеждат никакви култури за търговски цели“.

13 В дял III от Регламент № 1782/2003, раздел 1 от глава 5, озаглавен „Регионално прилагане“, предвижда възможността държавите членки да прилагат схемата за единно плащане на регионално равнище.

14 Член 63, параграфи 1 и 2 от този регламент, който е част от посочения раздел 1, предвижда:

„1. В случаите на прилагане на член 59 правата, установени по силата на настоящия раздел, могат да се прехвърлят или [упражняват] само в рамките на един и същи регион или между региони, когато правата за хектар са еднакви.

2. В случаите на прилагане на член 59 и чрез дерогация от член 53 всеки земеделски производител във въпросния регион получава права на земи под угар.

Броят на правата за земи под угар се установява, като се умножи размерът на земята с право на помощи на земеделския производител, по смисъла на член 54, параграф 2, декларирана през първата година на приложението на схемата на единно плащане, по д[е]ла на земите под угар.

Д[е]лът на земите под угар се изчислява, като се умножи основният дял на задължително оставените под угар земи от 10 % по съотношението, за въпросния

регион, между земи, за които са били отпуснати плащания на базата на площи за полски култури, посочени в приложение VI през референтния период и [земите, даващи право на помощ], по смисъла на член 54, параграф 2 по време на референтния период.

Стойността на правата за земи под угар е регионалната стойност на правата за плащане, както е установена в съответствие с член 59, параграф 2, или в някои случаи член 59, параграф 3, първа алинея.

[…]“

Регламент № 796/2004

15 Съгласно съображение 59 от Регламент № 796/2004:

„[…] в съответствие с член 54, параграф 6 от Регламент (ЕО) № 1782/2003, правата за площи, оставени под угар, трябва да бъдат упражнени преди всички други права. Трябва да се изготвят разпоредби в този контекст по отношение на две ситуации. Първо, площи, декларирани като такива под угар за целите на права при земи под угар и за които е установено, че в действителност не са под угар, трябва да бъдат извадени от общата площ, декларирана за целите на схемата за единно плащане като площ, която не е определена. Второ, същият би бил случаят, на фиктивна основа, по отношение на площ, отговаряща на права на [земи] под угар, които не са били упражнени, ако същевременно други права са били упражнени заедно със съответната площ“.

16 Съгласно член 2, точка 22 от Регламент № 796/2004:

„За целите на настоящия регламент се прилагат следните дефиниции:

[…]

22) „определена площ“: площта, за която са изпълнени всички изисквания, определени в правилата за отпускане на помощ; в случай на схема за единно плащане обявената площ може да се счита за определена, само ако действително е снабдена със съответен брой права на плащане“.

17 В част II от Регламент № 796/2004, отнасяща се до интегрираната система за администриране и контрол, дял IV съдържа правила за базата за изчисляване на установените с Регламент № 1782/2003 помощи, както и на техните намаления и изключвания.

18 Съгласно член 50, параграф 4 от посочения регламент:

„Без да се засягат намаленията и изключванията в съответствие с членове 51 и 53, с оглед молби за помощ съгласно схемата за единно плащане[,] по отношение на правата за земя под угар за целите на дефиницията на „определена площ“ в член 2, точка 22 се прилага следното:

а) ако даден земеделски производител не декларира цялата си площ за целите на упражняване на права за земя под угар на негово разположение, но

декларира същевременно съответна площ за упражняване на други права, тази площ се счита като обявена за площ под угар и не е определена за целите на групата култури, посочена в член 49, параграф 1, буква а);

б) ако се установи, че обявената като земя под угар площ не е под угар, тази площ се счита, че не е определена“.

19 Член 51, параграф 1 от Регламент № 796/2004 предвижда:

„Ако по отношение на група култури площта, декларирана за целите на някои схеми за помощи по площи, освен тези за картофи за нишесте, семена и тютюн, предвидени съответно в глави 6, 9 и 10в на дял IV от Регламент (ЕО) № 1782/2003, надвишава площта, определена в съответствие с член 50, параграфи от 3 до 5 от настоящия регламент, помощта се изчислява въз основа на определената площ, намалена с двойния размер на констатираната разлика, ако тази разлика е по-голяма или от 3 % или от 2 хектара, но не по-голяма от 20 % от определената площ.

Ако разликата е по-голяма от 20 % от определената площ, не се отпуска помощ по площи за въпросната група култури“.

Спорът в главното производство и преюдициалните въпроси

20 През 2006 г. Agrargut разполага с 12,10 права за получаване на плащане и 59,57 права за земи под угар. Освен това то разполага с 11,90 хектара пасища и 36,10 хектара обработваема земя.

21 В искането си за получаване на единно плащане за 2006 г. Agrargut заявява права за земи под угар и права за получаване на плащане съответно за 36,10 хектара земи под угар и за 11,90 хектара пасища.

22 Amt отхвърля това искане с решение от 8 януари 2007 г. Отхвърля също така и възражението на Agrargut срещу това решение за отхвърляне с решение от 15 август 2007 г.

23 Amt счита, че съгласно член 54, параграф 6 от Регламент № 1782/2003 Agrargut е трябвало да заяви правата си за земи под угар преди всички други права. Поради пропуска му да заяви всички тези права, декларирайки в същото време площ от 11,90 хектара с оглед упражняване на правата си за плащане, Amt приема, че в съответствие с член 50, параграф 4, буква а) от Регламент № 796/2004 тази площ следва да се счита за обявена като площ под угар, а не определена по смисъла на член 2, точка 22 от този регламент. В резултат на това тя налага предвидените в член 51, параграф 1 от Регламент № 796/2004 санкции.

24 На 19 септември 2007 г. Agrargut подава жалба срещу решението за отказ от 15 август 2007 г. пред Verwaltungsgericht Schwerin. То счита, че задължението за заявяване на правата за земи под угар преди всички други права се отнася само до хектарите с право на помощ за земи под угар по смисъла на член 54 от Регламент № 1782/2003. Това произтичало както от текста, така и от смисъла и целта на член 50, параграф 4, буква а) от Регламент № 796/2004.

25 Освен това Agrargut твърди, че прилагането на предвидения в Регламенти № 1782/2003 и № 796/2004 санкционен режим предполага извършено от заявителя нарушение, каквото не било налице в дадения случай. Също така според него съответните разглеждани разпоредби не били достатъчно ясни и разбираеми.

26 Amt счита, че предвиденото в член 54, параграф 6 от Регламент № 1782/2003 задължение следва да се тълкува в светлината на съображение 32 от същия регламент. По-точно това изисквало да се следи всички предоставени през 2005 г. права за получаване на плащане за земи под угар да бъдат упражнени и следователно съответните площи да бъдат действително поставени под угар. Предвидената в член 51 от Регламент № 796/2004 санкция също обслужвала тази цел. По този начин земеделският производител, който разполага с повече права за земи под угар отколкото хектари, даващи право на помощ за земи под угар, би имал интерес да прехвърли тези права или евентуално да се въздържи от заявяването едновременно на други права за получаване на плащане.

27 В този контекст запитващата юрисдикция посочва, че правата за земи под угар могат да се заявяват само във връзка с площи, даващи право на помощ за земи под угар. В този смисъл тя поставя въпроса дали земеделският производител, който е заявил всички площи, даващи право на помощ за земи под угар, с които разполага, е заявил все пак „цялата си площ“ по смисъла на член 50, параграф 4, буква а) от Регламент № 796/2004.

28 Юрисдикцията посочва също така, че разпоредбите на член 50, параграф 4 от Регламент № 796/2004 са изяснени от Регламент (ЕО) № 2025/2006 на Комисията от 22 декември 2006 година за изменение на Регламент № 796/2004 (ОВ L 384, стр. 81; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 81, стр. 89). При това положение тя пита дали с оглед на принципа на защита на оправданите правни очаквания предвидената в член 51 от Регламент № 796/2004 санкция следва действително да се прилага при обстоятелства като тези в главното производство.

29 При тези обстоятелства Verwaltungsgericht Schwerin решава да спре производството и да постави на Съда следните преюдициални въпроси:

„1) Забранено ли е на земеделски производител преди предявяване на всички права на плащане за оставени под угар площи да предяви правата на плащане за постоянните пасища — дори тогава, когато не притежава други годни за оставяне под угар обработваеми площи?

2) При утвърдителен отговор на първия въпрос:

Попада ли в приложното поле на санкционния режим по член 51 от Регламент (ЕО) № 796/2004 също земеделски производител, който преди 29 декември 2006 г. (поради липса на годни за оставяне под угар площи) нарушава предварителното задължение за цялостно предявяване на права на плащане за оставените под угар площи?“.

Съображения на Съда

По първия въпрос

30 С първия си въпрос запитващата юрисдикция иска по същество да установи дали член 54, параграф 6 от Регламент № 1782/2003 трябва да се тълкува в

смисъл, че земеделски производител не може да заявява ползването на помощ въз основа на права на плащане, с които разполага, включително във връзка с площи, които не дават право на помощ за земи под угар, само ако предварително е упражнил всички свои права за земи под угар.

31 В самото начало следва да се напомни, че съгласно член 36, параграф 1 от Регламент № 1782/2003 помощ по схемата на единно плащане се изплаща по силата на „правата на плащания“ заедно с равен брой хектари, даващи право на помощ.

32 Освен това член 54, параграф 1 от Регламент № 1782/2003 предвижда, че всички „права за земи под угар“, свързани с хектари, даващи право на помощ за земи под угар, дават право на получаване на сумата, определена в правата за земи под угар. Параграф 2 от този член уточнява какво следва да се разбира под „хектар, даващ право на помощи при земи под угар“. Това е всякакъв вид селскостопанска площ на стопанството, която е заета от обработваема земя, с изключение на площите, които към момента, посочен в молбите за помощи на базата на площи за 2003 г., са били заети с трайни насаждения, гори или са били използвани за неселскостопански дейности, или са били постоянни пасища.

33 По този начин заявени за упражняването на права за земи под угар могат да бъдат само селскостопанските площи, които са заети от обработваеми земи. От друга страна, съгласно член 44, параграф 2 от Регламент № 1782/2003 във връзка с параграф 1 от същия член, правата на плащане могат да се упражнят с оглед на всякакъв вид селскостопанска площ на стопанството, която е заета от обработваема земя или постоянни пасища, с изключение на площите, заети с многогодишни култури, гори или които се използват за неселскостопански дейности.

34 При тези условия запитващата юрисдикция поставя въпрос относно обхвата на задължението по член 54, параграф 6 от Регламент № 1782/2003, в частност когато заинтересованият земеделски производител разполага с повече права за земи под угар отколкото с хектари, даващи право на помощ за земи под угар.

35 Юрисдикцията поставя въпроса по-конкретно дали задължението, съгласно което правата на земи под угар трябва да се предявят преди всяко друго право, е абсолютно в смисъл, че се отнася до цялата площ, с която разполага заинтересованият земеделски производител, или едно такова задължение има само относителен характер в смисъл, че се отнася единствено до площите, даващи право на помощ за земи под угар.

36 В тази втора хипотеза земеделският производител изпълнява задължението по член 54, параграф 6 от Регламент № 1782/2003, когато заяви всички площи, даващи право на помощ за земи под угар, с които разполага, за упражняването на своите права за земи под угар, дори определен брой от неговите права за земи под угар да останат неупражнени.

37 От друга страна, в първата хипотеза земеделският производител, който разполага с повече права за земи под угар отколкото с хектари, даващи право на помощ за земи под угар, какъвто е случаят в главното производство, не може да се позовава на никакво „право на плащане“ по смисъла на дял III, глава 3 от Регламент № 1782/2003. Ако иска да се ползва от помощта въз основа на тези права на плащане, съответният земеделски производител трябва предварително да прехвърли част от своите права за земи под угар или да придобие площи, даващи право на помощ за земи под угар, за да разполага с еднакъв брой хектари, даващи право на помощ за земи под угар, и права за земи под угар.

38 При това положение следва да се отбележи, че текстът на член 54, параграф 6 от Регламент № 1782/2003 сам по себе си не позволява отговор на въпроса, поставен от запитващата юрисдикция.

39 Въпреки това от структурата и целите на Регламент № 1782/2003 следва, че предвиденото в член 54, параграф 6 задължение има абсолютен характер съгласно определения в точка 35 от настоящото решение смисъл.

40 В това отношение следва да се припомни, че една от целите на Регламента, както посочва съображение 32, е да се запазят условията за поставяне под угар на обработваемите земи, за да се запази положителният ефект по отношение на контрола на предлагането, който произтича от изоставянето на земи под угар, като в същото време се засилва и неговият положителен ефект за опазването на околната среда. За тази цел законодателят на Съюза е предвидил комплекс от мерки, които са предназначени да осигурят поставянето под угар на обработваемите селскостопански площи.

41 По-конкретно в член 53 и член 63, параграф 2 от Регламент № 1782/2003 е предвидено на земеделските производители да се предоставят права за земи под угар, за да бъдат насърчавани с финансови помощи да оставят под угар част от площите, с които разполагат. Земеделският производител, който желае да получи помощта за земи под угар, трябва всъщност да заяви в искането си за единно плащане брой хектари, даващи право на помощ за земи под угар, равен на броя права за земи под угар, които претендира, като в съответствие с член 54, параграф 3 от същия регламент тези площи трябва да са предмет на действително поставяне под угар.

42 Освен това, за да се гарантира действителното поставяне под угар на всички предназначени за поставяне под угар площи, които количествено съответстват на всички съществуващи права за земи под угар, член 54, параграф 6 от Регламент № 1782/2003 задължава земеделските производители да предявяват

правата си за земи под угар преди всички други права. Това задължение се придружава от санкциите по член 50, параграф 4 и член 51, параграф 1 от Регламент № 796/2004. Както е посочено в съображение 59 от последния регламент, площите, отговарящи на права на площи под угар, които не са били упражнени, се считат за площ, която не е определена, ако същевременно други права са били упражнени заедно със съответната площ.

43 За да се запази все пак полезното действие на член 54, параграф 6 от Регламент № 1782/2003, е необходимо правата за земи под угар да бъдат упражнени преди други права, независимо от това дали те се основават или не на площи, даващи право на помощ за земи под угар. В противен случай всъщност би се осуетило действителното поставяне под угар на селскостопанските земи, доколкото част от правата за земи под угар биха останали неупражнени, било тъй като някои земеделски производители са прехвърлили част от своите площи, даващи право на помощи за земи под угар, било тъй като са получили чрез прехвърляне права за земи под угар без земите, които се отнасят до тях, съгласно член 46 от посочения регламент във връзка с член 57 от него или в случай на регионализиране на схемата на единно плащане — в съответствие с член 63, параграф 1 от същия регламент.

44 Ето защо на първия въпрос следва да се отговори, че член 54, параграф 6 от Регламент № 1782/2003 трябва да се тълкува в смисъл, че земеделски производител може да поиска да получава помощ в рамките на правата на плащане, с които разполага, включително във връзка с площи, които не дават право на помощ за земи под угар, само ако предварително е упражнил всичките си права за земи под угар.

По втория въпрос

45 С втория си въпрос запитващата юрисдикция иска да се установи дали член 51 от Регламент № 796/2004 във връзка с член 50, параграф 4 от същия регламент

трябва да се тълкува в смисъл, че предвидената в член 51, параграф 1 санкция е приложима спрямо земеделски производител, който като е пропуснал да упражни всичките си права за земи под угар, е упражнил права на плащане, основани на постоянни пасища, включително когато не е разполагал с достатъчен брой хектари, даващи право на помощ за земи под угар, за да предяви всичките си права за земи под угар.

46 Както е посочено в съображение 59 от Регламент № 796/2004, член 51, параграф 1 във връзка с член 50, параграф 4 от същия регламент установява режим на санкции, приложими спрямо земеделски производители, които поради непознаване на член 54, параграф 6 от Регламент № 1782/2003 са заявили права за плащане, включително във връзка с площи, които не предоставят право на помощи за земи под угар, без предварително да са упражнили всичките си права за земи под угар.

47 От това следва, че предвидените в член 51, параграф 1 от Регламент № 796/2004 санкции по принцип са приложими спрямо земеделски производител, който подобно на случая в главното производство е пропуснал да упражни всичките си права за земи под угар, като междувременно е упражнил основаните на постоянни пасища права на плащане, въпреки че не е разполагал с достатъчен брой хектари, даващи право на помощ за земи под угар, за да предяви всичките си права за земи под угар.

48 Следва да се констатира все пак, както отбелязва запитващата юрисдикция, че текстът на член 50, параграф 4, буква а) от Регламент № 796/2004 не е лишен от двусмислие. Липсата на яснота на тази разпоредба в частност се дължи на разположението в текста на прилагателното „съответна“, което създава известно объркване по отношение на поясненията по този начин площ.

49 Впрочем при приемането на Регламент № 2025/2006 законодателят на Съюза изрично е признал двусмисления характер на тази разпоредба.

50 В действителност, след като съображение 5 от Регламент № 2025/2006 припомня, че член 54, параграф 6 от Регламент № 1782/2003 предвижда правата за оставяне на земи под угар да се предявяват преди всяко друго право, посочва, че „[з]а да се гарантира справедливо отношение към земеделските производители, които не разполагат с цялата изискуема [площ, оставена под угар], за да бъдат задействани изцяло правата им за оставяне на земята под угар, се налага да се пояснят разпоредбите на член 5[0], параграф 4 от Регламент […] № 796/2004“. За тази цел текстът на член 50, параграф 4, буква а) от Регламент № 796/2004 е заменен със следния текст:

„ако земеделски производител не декларира цялата налична площ [за упражняване на] правата си за оставяне на земята под угар, а декларира в същото време площ за използване на други права, недекларираната площ, която отговаря на правата му за оставяне на земята под угар, се отчита като площ, декларирана за оставяне под угар“.

51 Съгласно постоянната съдебна практика принципът на правната сигурност изисква правната уредба на Съюза да позволява на заинтересованите лица да се запознаят с точния обхват на задълженията, които тя им налага. Всъщност правните субекти трябва да имат възможност да се запознаят по недвусмислен начин със своите права и задължения, за да могат да действат съобразно с тях (вж. по-специално Решение от 15 юли 2010 г. по дело Комисия/Обединено кралство, C-582/08, Сборник, стр. I-7195, точка 49 и Решение от 11 ноември 2010 г. по дело Grootes, C-152/09, Сборник, стр. I-11285, точка 43).

52 При тези условия и предвид съображението, изложено в точка 38 от настоящото решение, не следва да се прилага санкцията, предвидена в член 51, параграф 1 от Регламент № 796/2004 при условия като описаните в точка 47 от настоящото решение.

53 От гореизложените съображения следва, че член 51 от Регламент № 796/2004 във връзка с член 50, параграф 4 от същия регламент трябва да се тълкува в смисъл, че с оглед на принципа на правна сигурност санкцията, предвидена в член 51, параграф 1 от него, не е приложима спрямо земеделски производител, който е пропуснал да упражни всичките си права за земи под угар, поради това че не разполага с достатъчен брой хектари, даващи право на помощ за земи под угар, но същевременно е упражнил права на плащане, основаващи се на постоянни пасища.

По съдебните разноски

54 С оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред запитващата юрисдикция, последната следва да се произнесе по съдебните разноски. Разходите, направени за представяне на становища пред Съда, различни от тези на посочените страни, не подлежат на възстановяване.

По изложените съображения Съдът (първи състав) реши:

1) Член 54, параграф 6 от Регламент (ЕО) № 1782/2003 на Съвета от 29 септември 2003 година относно установяване на общи правила за схеми за директно подпомагане в рамките на Общата селскостопанска политика и за установяване на някои схеми за подпомагане на земеделски

производители и за изменение на Регламенти (ЕИО) № 2019/93, (ЕО) № 1452/2001, (ЕО) № 1453/2001, (ЕО) № 1454/2001, (ЕО) № 1868/94, (ЕО) № 1251/1999, (ЕО) № 1254/1999, (ЕО) № 1673/2000, (ЕИО) № 2358/71 и (ЕО) № 2529/2001, изменен с Регламент (ЕО) № 319/2006 на Съвета от 20 февруари 2006 година, трябва да се тълкува в смисъл, че земеделски производител може да поиска да получава помощ в рамките на правата на плащане, с които разполага, включително във връзка с площи, които не дават право на помощ за земи под угар, само ако предварително е упражнил всичките си права за земи под угар.

2) **Член 51 във връзка с член 50, параграф 4 от Регламент (ЕО) № 796/2004 на Комисията от 21 април 2004 година за определяне на подробни правила за прилагане на интегрираната система за администриране и контрол, кръстосано спазване и модулация, предвидени в Регламент (ЕО) № 1782/2003, изменен с Регламент (ЕО) № 659/2006 на Комисията от 27 април 2006 година, трябва да се тълкува в смисъл, че с оглед на принципа на правната сигурност санкцията, предвидена в член 51, параграф 1 от него, не е приложима спрямо земеделски производител, който е пропуснал да упражни всичките си права за земи под угар, поради това че не разполага с достатъчен брой хектари, даващи право на помощ за земи под угар, но същевременно е упражнил права на плащане, основаващи се на постоянни пасища.**

Подписи